

Θεὸν καὶ τὴν Παναγίαν ἀνάμεσό μας καὶ ὅποιος ἀπὲ τοὺς δύο μας κάμη τέχνη γῆ πῆ ψώματα νὰ ἔχη τὸν Θεὸν ἀντίδικον καὶ τὴν Παναγιά ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως καὶ ἀπογράφομέν το μὲ τὸ ἴδιόν μας χέρι...».

62 - 285a

1719. Ἀπόφασις ἀπὸ 29 Αὐγούστου, δικαστηρίου ἐπιτρόπων Σύρου,

ἐν EEN 110a, σ. 248, ὑποσ. 17.

«Ἐχοντας διαφορὰ ἀνάμεσάν τους ἡ Α. Α. μὲ τὸν Ν. Ρ. ἀπάνω εἰς μίαν ἀπεδωσὶ τοῦ κατωγιοῦ τῆς ἄνωθι Α. καὶ μὲ τὸ νὰ προτεστάρῃ ὁ Ν. νὰ σκάβῃ τὴν κοπριὰ διὰ δικαιώματα τοῦ ἀνωγιοῦ, ἔτзи ἐνεφανίστηκεν ἡ Α. καὶ μᾶς ἔκραξεν καὶ ἐπήγαμε εἰς τὸν τόπον καὶ εἶδαμεν τὴν ὑπόθεσιν καὶ κατὰ τὸ συνήθειο τοῦ τόπου μας, ὅτι πῶς δὲν ἡμπορεῖ τὸ ἀνώγι νὰ γυρέψῃ δικαιώματα εἰς τὰ θεμέλια τοῦ κατωγιοῦ γιὰτὶ ἐβγάζοντας ὁ Ν. τὴν κοπριὰ ἐβρίσκεται περασμένο τὸ κατῶγι ἀπὸ τὰ πέρα, διὰ τοῦτο καὶ ἐμεῖς κρίνομεν καὶ ἀποφασίζομεν, ὅτι ἐκεῖνα τὰ δικαιώματα νὰ εἶναι τοῦ κατωγιοῦ τῆς ἄνωθεν Α. καὶ νὰ μὴν ἐμπορῇ ὁ Ν. νὰ σκάψῃ ἐκεῖ πλιό, οὐδὲ νὰ γυρέψῃ κανένα δικαίωμα...».

63 - 286a

1720. Διαθήκη ἐν Ποταμιᾷ Νάξου, ἐνώπιον τοῦ πρωτόπαπα Δρυμαλίας καὶ δύο μαρτύρων,

ἐν 200a, σ. 854.

«...ἔπειτα ἀφήνει τοῦ υἱοῦ τῆς τὸ σπίτιον... ἔπειτα κάνει μὲ ἀγαθὴν τῆς καὶ καλὴν προαίρεσιν τούτην τὴν θεληματικὴν προσήλωσιν εἰς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον τὴν Καλορίτισσα τὸ ὑπόλοιπόν τῆς πρᾶγμα πολὺ ὀλίγον εἴ τι τῆς εὑρίσκεται... νὰ τὸ λαβαίνει ὁ Ἅγιος Καθηγούμενος τοῦ ἰδίου μοναστηρίου, εἴ τι καὶ ἂν εἶναι, μὲ κράτησιν νὰ μνημονεύουν αὐτήν, τοὺς γονεῖς καὶ τὸν ἀδελφόν... Ἔτσι ἠθέλησε καὶ ἐποίησεν ἡ ἄνωθεν κυρὰ Μαρία. Λέγει καὶ τοῦτο: νὰ εἶναι ἡ παροῦσαν τῆς στερεάν, βεβαία καὶ ἀσάλευτη. Εἴ δὲ καὶ ἐκ διαβολικῆς συνεργείας καὶ τινος ἤθελεν σκανδαλίσει μικρὸν τίποτες περὶ τούτου, νὰ ἔχη ἀντίδικον τὴν κυρίαν Καλορίτισσαν καὶ διὰ σωματικὴν παιδωμὴν νὰ πληρώνη γρόσια δέκα τῆς κατὰ καιρὸν ἀφεντίας...».

64 - 318a

1731. Πρακτικὸν τοῦ Κοινοῦ τῆς Μήλου περὶ ἐκλογῆς τριῶν προεστῶν,

ἐν 375a, σ. 267 - 269.